

ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ У СВІТОВИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ПРОСТІР ЯК КЛЮЧОВИЙ ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ

*Соляник Л.Г., ДВНЗ «Національний гірничий університет»,
м. Дніпропетровськ*

Світовий досвід переконує, що в сучасних умовах найкращі фінансові результати та високу конкурентоспроможність мають тільки підприємства, які випереджають конкурентів в освоєнні світових досягнень науково-технічного прогресу, забезпечуючи високу інноваційну активність та інтеграцію у світовий господарський простір. Українська економіка переживає гостру потребу в інвестиційних ресурсах. В умовах дефіциту інвестиційних джерел у вітчизняній економіці посилюється роль механізму залучення цих коштів із зовнішніх ринків в процесі міжнародного руху капіталу. Дуже впливає на оцінку інвестиційної привабливості країн Всесвітній економічний форум, який проводить досить складну оцінку конкурентоспроможності країн світу, спираючись на дослідженнях 110 індикаторів, за результатами яких Україну віднесено до країн з другою стадією розвитку економіки, які орієнтовані на ефективність. Особливістю цієї групи є орієнтованість на базові вимоги до конкурентоспроможності: розвинутість інфраструктури, макроекономічна стабільність, охорона здоров'я та початкова освіта. Однак у критичному стані знаходяться рівень розвитку фінансового ринку, ефективність ринку товарів та ринку праці. Відповідно до оцінки Всесвітнього економічного форуму за Звітом про глобальну конкурентоспроможність 2011-2012, Україна у 2011 році посіла 82 місце за рейтингом конкурентоспроможності серед проаналізованих 142 країн світу. Низькими залишаються позиції «Оснащення новітніми технологіями» (83 місце) та «Інновації» (77 місце), які корелюються з найнижчими позиціями у рейтингу «Розвинутість фінансового ринку» за рахунок погіршення факторів, які є складовими оцінки за даною позицією: низька надійність банківської системи, проблемність отримання кредитних коштів, висока ціна фінансових послуг тощо. Виявляється висока залежність економічного розвитку країни та її конкурентоспроможності від ступеню інноваційного розвитку. В свою чергу, стає очевидною залежність між рівнем інноваційного потенціалу країни і рівнем її глобалізованості. Таке припущення підтверджують результати узагальнення міжнародних оцінок рівня інноваційного розвитку й інноваційного потенціалу країн та ступеня участі країн світу в глобалізаційних процесах, дані аналітичних звітів й рейтингів міжнародних організацій і аналітичних центрів. (Лозанської школи бізнесу INSEAD, Швейцарія на базі 132 країн; міжнародною дослідною структурою EFD - Global Consulting Network на базі 131 країни) За результатами досліджень взаємозв'язку між рівнем інноваційності і глобалізованості країн шляхом порівняння позицій у відповідних світових рейтингах, можна зробити висновок, що перші позиції в рейтингах інноваційного розвитку займають переважно країни з високим рівнем включення в глобалізаційні процеси (за значенням

індексу глобалізації і /або економічної глобалізації КОФ) - Швейцарія, Сінгапур, Швеція, Нідерланди, Данія, Фінляндія.

Таким чином, динаміка інноваційного розвитку прискорюється під впливом глобалізації. В глобальному інтегрованому просторі створюються благодотворні умови для формування інноваційної економіки. А країни з інноваційно орієнтованими економіками більш активно втягнуті в глобалізаційні процеси. Структура вітчизняної економіки на сьогодні не відповідає провідним глобальним тенденціям, що перешкоджає її ефективній інтеграції у світовий господарський простір, а отже, претендувати на швидку інтеграцію на паритетних умовах з розвиненими країнами Україна навряд чи зможе. Відтак в своєму русі нашої країні слід керуватися довгостроковими, а не короткостроковими цілями, які передбачатимуть перетворення України з об'єкта на суб'єкт глобалізації. А стратегічним пріоритетом розвитку України при входженні до глобального економічного простору на умовах рівності має стати максимально повне використання можливостей глобальної реструктуризації на основі реалізації національних порівняльних та конкурентних переваг та нейтралізації ризиків.

ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ ТА ЙОГО ЗНАЧЕННЯ В РЕГУЛЮВАННІ РІВНЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ

Цуркан І.М., ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ

Важливим засобом зниження ризикованості інноваційної діяльності в Україні є страхування. Крім того, мобілізовані страховими компаніями фінансові ресурси є доступним інвестиційним капіталом, що сприяє формуванню додаткових джерел фінансування інновацій. Та ефективне використання капіталу страхових компаній для описаних вище цілей можливе лише за умови їх фінансово стійкого функціонування.

Одним з внутрішніх факторів, що забезпечує фінансову стійкість страховиків в ринкових умовах є достатність власного та залученого капіталу. Виділяють три складові капіталу страхової компанії: власний, залучений та позичковий. Склад капіталу страхової компанії унаочнює рис.1.